

Werken met het TASC-model

Eleoneer van Gerwen (2008) pleit voor het door Wallace bedachte TASC-model (Thinking actively in a social context). Ook al hebben hoogbegaafde kinderen een hoop positieve leereigenschappen, wil dat niet zeggen dat ze die eigenschappen ook gebruiken. Ze moeten leren, leren.

Problemen met hoogbegaafde kinderen kunnen ontstaan tijdens meerdere momenten in de les. Omdat leerkrachten de beginsituatie verkeerd inschatten raakt het kind al teleurgesteld tijdens het activeren van de voorkennis. Het kind weet veel méér. Omdat leerkrachten de beginsituatie verkeerd inschatten, weten ze ook niet of de nieuwe leertaak überhaupt wel nieuw is. Het kan zijn dat het kind niet eens aan de nieuwe leertaak begint omdat die te eenvoudig is. Ten slotte moet bij hoogbegaafde kinderen meer aandacht besteed worden aan het proces: hoe deed ik het? Alleen de goede antwoorden geven door de leerkracht is onvoldoende.

Het TASC-model probeert bovenstaande problemen op te vangen en de kinderen te leren, leren in een sociale context (van elkaar en met elkaar). Werkvoorbereiding, werkuitvoering en evaluatie zijn daarbij een onderdeel van het leerproces. Het model bestaat uit 8 stappen:

Wat weten we er al van? De voorkennis van de kinderen moet in kaart worden gebracht. Dit kan door middel van een 'mindmap'. Kennis wordt opgehaald en met elkaar in verband gebracht. Als leraar kun je zien welke kinderen meer weten over een onderwerp.

Wat willen we bereiken? De taak moet voor de kinderen duidelijk worden. Het kan zijn dat de leerkracht de opdracht bepaalt maar de kinderen kunnen dit ook. Als het maar duidelijk is. Ook de beoordelingscriteria moeten duidelijk worden. Mogelijke toekomstige problemen worden besproken zodat leerkrachten tijdens het werk niet de hele tijd extra instructie moeten geven.

Welke manieren zijn er? Hoe kunnen we de opdracht doen? Ook hier kan weer gebruik worden gemaakt van een mindmap. Alle ideeën worden opgeschreven zodat kinderen worden aangemoedigd om creatief te zijn. Kinderen moeten begrijpen dat het goed is om eerst na te denken voordat je begint.

Welk idee is het beste? De ideeën uit de vorige fase worden besproken, de voor- en nadelen. Door de kinderen zelf hun aanpak te laten kiezen, krijgen ze tevens meer verantwoordelijkheidsgevoel voor het probleem.

Doen en hoe gaat het? Dit is vooral de fase van de uitvoering. Kinderen zien dat een taak op verschillende manieren kan worden uitgevoerd en welke voor- en nadelen er voor elke manier zijn.

Hoe is het bij jou gegaan? Kinderen reflecteren op hun eigen handelen. Hebben ze voldaan aan de criteria? Is het resultaat naar wens? Als dit laatste niet het geval is kan er besproken worden of er een andere manier is om een gewenst resultaat te bereiken. Hierdoor leren de kinderen dat fouten maken mag.

We vertellen het aan anderen. In deze fase praten de kinderen met elkaar. Wat was jouw resultaat, hoe heb je het gedaan en wat ging er goed? Op die manier wordt het werk van de kinderen als belangrijk gezien, ze hebben wat bereikt. Het praten met de andere kinderen is goed voor de sociale vaardigheden.

Wat hebben we geleerd? Hierin wordt besproken wat de kinderen hebben geleerd van de opdracht. Was de gekozen strategie de juiste? Hoe ging het in vergelijking met andere keren? Ook wordt er besproken of de gekozen strategie eventueel ook voor andere taken bruikbaar zou zijn. Zo is de leeropbrengst voor de kinderen optimaal.

Het werken met het TASC-model is niet voorbehouden aan hoogbegaafde kinderen maar is bruikbaar voor iedereen. Maar omdat hoogbegaafde kinderen soms ongestructureerd zijn in hun taakaanpak is TASC erg bruikbaar. De 8 stappen en het gebruik van mindmap zijn nuttig voor deze kinderen.

